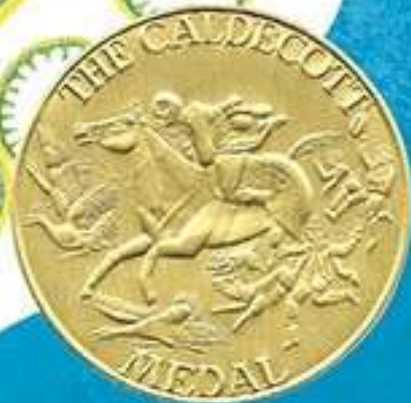

CĂSUȚA

VIRGINIA LEE BURTON

A fost odată o
căsuță undeva departe,
într-un sat. Era o căsuță foarte
frumoasă, solidă și bine construită.
Cel ce o construise atât de bine spusese:
„Această căsuță nu va fi vândută niciodată,
nici pentru tot aurul din lume, și în ea vor trăi
și stră-stră-nepoții stră-stră-nepoților noștri.”

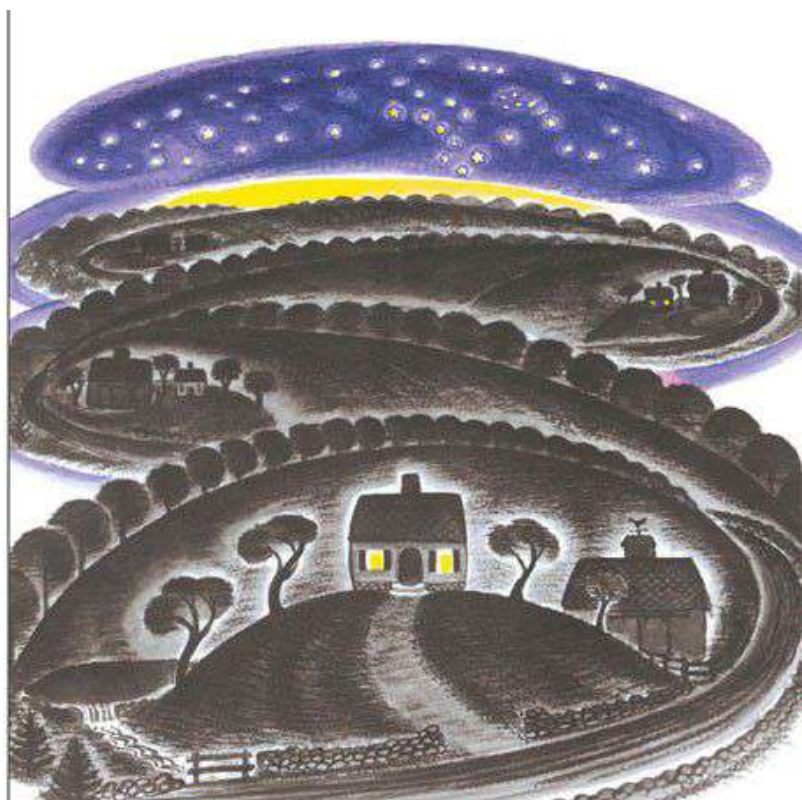
Căsuța era foarte fericită
acolo sus, în vârful dealului
pe care fusese construită.
Îi plăcea să privească peisajul din jur.
Admira răsăriturile și apusurile.
Zilele treceau una după alta, fiecare
puțin altfel decât cea de dinainte,
dar căsuța rămânea neschimbată.

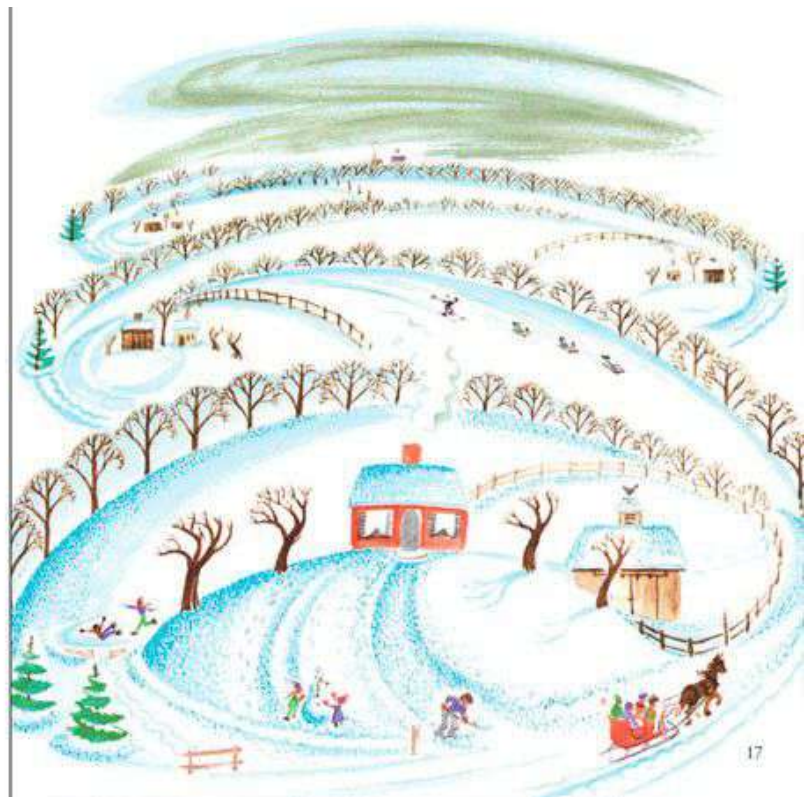
Noaptea, căsuței îi plăcea
să privească luna cum se împlinește,
cum dintr-o dungă subțire se transformă
în lună plină. Când nu se vedea luna,
îi plăcea să se uite la stele.

Depart, în zare, se vedeau luminile
orașului. Căsuța era curioasă, i-ar fi plăcut
să știe cum este să trăiești într-un oraș.

Iarna, când nopțile
erau lungi și zilele scurte
și tot satul era acoperit
de zăpadă, privea cum
copiii se dădeau
cu sania și patinau,
Anii trecură unul după altul.
Merii îmbătrâniră și alții fură
plantați în locul lor.
Copiii crescură
și se mutară la oraș.
Și acum, noaptea,
luminile orașului păreau din ce în ce
mai strălucitoare și mai aproape.

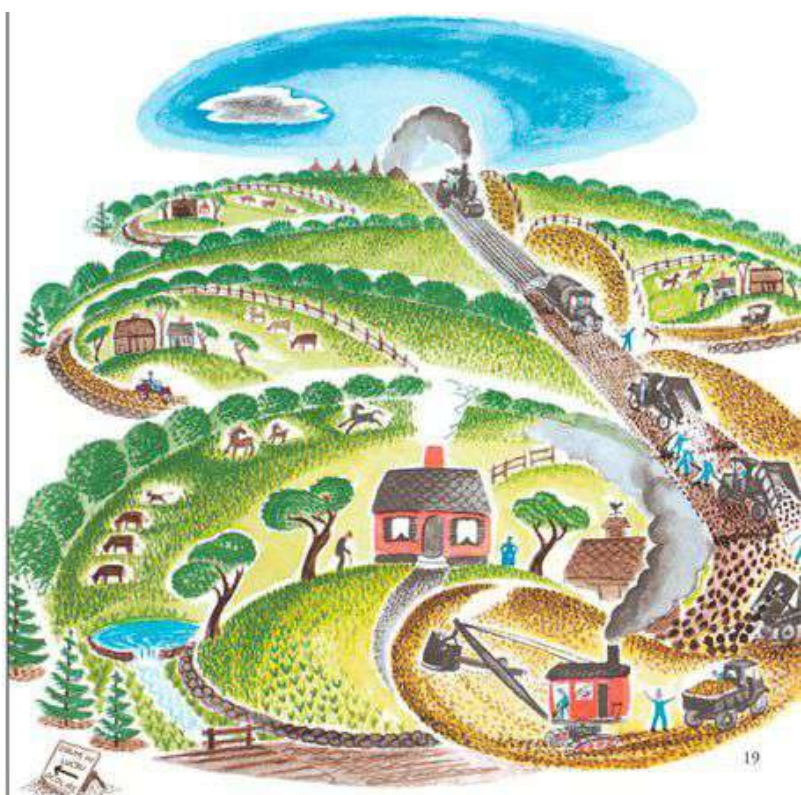
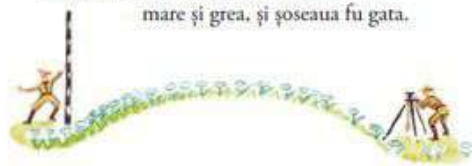

Într-o zi,
căsuța fu uimită
să vadă o trăsură fără cai
trecând pe cărarea șerpuitoare.
Nu peste mult timp, mai multe
trăsuri fără cai apărură, iar cele
trase de cai se împuținară.

Peste încă puțin timp, veniră câțiva
oameni serioși, care traseră o dungă
chiar prin fața căsuței.

Peste încă puțin timp, un excavator
săpă un șanț pe dealul cu margarete.

Apoi niște camioane aduseră
pietre mari, apoi alte camioane aduseră pietre
mai mici, apoi alte camioane veniră cu nisip
și smoală și în cele din urmă veni o altă
mașinărie, care bătători totul cu o roată
mare și grea, și șoseaua fu gata.

Oamenii construira
din ce in ce mai multe drumuri,
iar terenul din jurul casei
fu impartit in loturi.
Case din ce in ce mai multe
si mai inalte rasarira...
Blocuri cu apartamente
si case de inchiriat... școli... magazine...
ateliere de reparatii se raspandira in jurul casei.
Nimeni nu mai voia sa locuiasca
in ea sau sa aiba grija de ea.
Nu putea fi vanduta
nici pentru tot aurul din lume,
asa ca ramasese pe locul ei
si privea lumea din jur.

